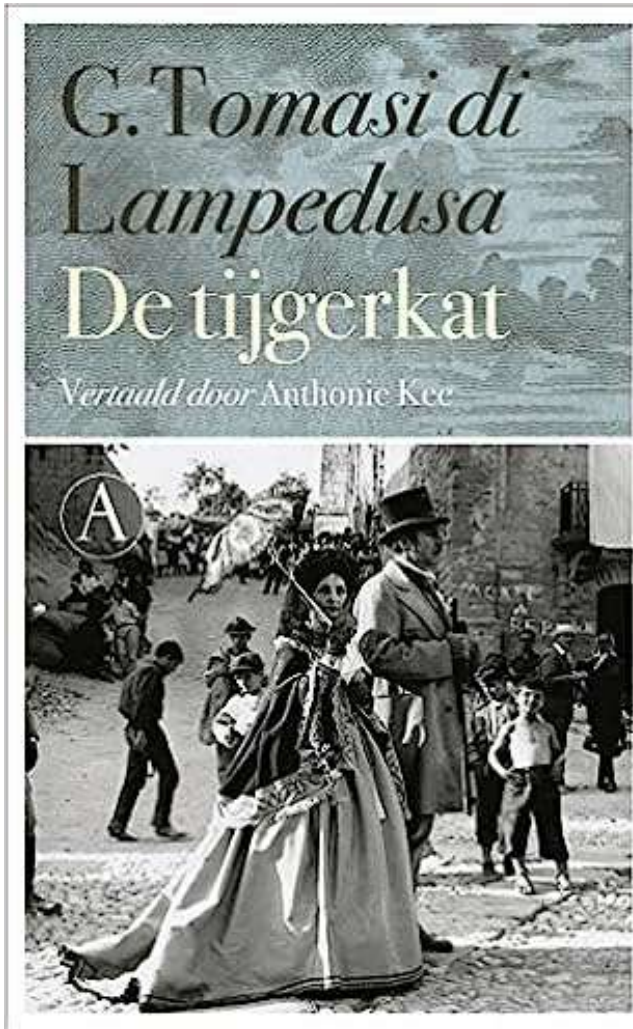

De keus van Rudi Kamminga

***De tijgerkat* | Giuseppe Tomasi di Lampedusa**

vertaling: Anthonie Kee

meest recente editie: Athenaeum, 2020, 312 bladzijden, €22,50

De tijgerkat wordt dé klassieker van de moderne Italiaanse literatuur genoemd. Wat mij betreft mogen we het wel een flonkerend juweel in de kroon van de Wereldliteratuur noemen! Giuseppe Tomasi, de laatste prins van Lampedusa, geeft in de roman een onvergetelijk beeld van de teloorgang van een aristocratische levenswijze op Sicilië, waarvan hij zelf nog net de nabloei heeft meegemaakt. De hoofdpersoon, Don Fabrizio ('de Prins'), is gebaseerd op zijn eigen overgrootvader.

In de roman vind je alles wat literatuur zo geweldig maakt: interessante personages, kleurrijke gebeurtenissen, subtiele observaties en dat alles opgeschreven in een taal die altijd meer vertelt dan wat er letterlijk staat. Don Fabrizio is een ideale ooggetuige van de geschiedenis want je voelt zijn melancholie om het moois dat verloren gaat en ook zijn besef dat de privileges van zijn stand niet meer te handhaven waren. Niet voor niets bewondert hij zijn jonge pupil Tancredi, die zich wel moeiteloos aan de nieuwe orde weet aan te passen, getuige diens beroemd geworden uitspraak: 'Als we willen dat alles blijft zoals het is, moet alles anders worden.'

Met instemming citeer ik de flaptekst: "*De tijgerkat* schetst een bedwelmend beeld van Sicilië. Het landschap wordt in geuren en kleuren beschreven, je hoort de honden blaffen, ruikt de verwaarloosde tuinen en de stoffige interieurs, de mensen komen tot leven, niet alleen de adellijke en de burgerlijke heren, maar ook de boeren, de priesters, de soldaten, de verliefde jonge meisjes, de verbitterde oude vrouwen. De beschrijving van de dood van de hoofdpersoon, Don Fabrizio, is een van de mooiste sterfscènes van de wereldliteratuur."

De tijgerkat (*Il gattopardo*) is de enige roman van Giuseppe Tomasi, die pas vlak voor zijn dood zijn roeping als schrijver beseftte. Het boek werd pas een jaar na zijn dood in 1957 gepubliceerd. Inmiddels is het in Italië meer dan zeventig keer herdrukt, in vele talen vertaald en in 1963 door Luchino Visconti verfilmd. De Nederlandse vertaling van Anthonie Kee is echt een genot om te lezen.

Rudi Kamminga